

Viinikkala

Viinikan–Nekalan omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti nro 1, toukokuu 2015

**Norssin lukio
muuttaa
Nekalan
kouluun**

Sivu 3

**Alkuun
öljylamppu
ja kantovesi**

Sivu 4

**Hilikka
Ahlmanin-
tieltä**

Sivu 5

**Viinikan
kirkko
- pyhyyttä
ja touhua**

Sivu 7

Työväki rakensi Viinikan asuntopulassaan

Tampere oli 1900-luvun alussa Suomen teollistunein kaupunki. Väkeä virtasi kaupunkiin, ja tulijoiden piti asua jossain. Osa onnekkaita sai rakentaa talonsa Hatanpään kartanon entiselle pelloille.

– Suomen suurista kaupungeista ahtaimmin asuttiin Tampereella. Asunnoissa käytiin vain nukkumassa, ylikansoitusta kuvaa Tampereen yliopiston historiantutkija tohtori Jarmo Peltola.

Viinikan rakentaminen oli vastaus tähän 1900-luvun alun työväestön asutuskurjuuteen.

Peltola tuntee työväen asuntoasiat. Hän on tutkinut laajaa väitöskirjaansa varten Tampereen työväestön elinoloja lama-ajalta 1919–1939, jolta hän on kerännyt tietoa muun muassa Viinikka-Nekalasta.

PERHEELLE OMA KOTI

Työväestön asuintilanne oli niin keho, että Suomen päättäjät olivat sitä mieltä, että työläisille piti saada väljemmät olot, oma koti.

– Se ei tarkoittanut omakotitaloa, vaan saada yksi perhe asumaan yhtä asuntoa, Peltola täsmentää.

Väljemmällä asumisella päättäjät halusivat torjua kurjuudesta sikäivää radikalisoitumista, siveellistä työväestön elämää ja parantaa kansanterveyttä.

– Epäsiveellisenä tai epäilyttävänä viranomaiset pitivät sitä, että

Etu-Viinikassa on säilynyt vanhoja piharakennuksia.

ei-sukulaisia vuokralaisia asui perheen kanssa samassa tilassa.

Ahtaudessa myös levisivät tartuntataudit, kuten tappava tuberkuloosi.

VAATIMATON VIINIKKA

Työväen asuttamiseksi kaupungilla ja valtiolla oli useita toimia: kaavoitus, lainoitus, talojensuunnittelu ja halpa rakentamistapa.

Kaupungit kaavoittivat rakentajille vuokratontteja. Työväestö haluttiin asuttaa puutaloalueelle, jonka esikuvana oli englantilainen puutarhaesikaupunki. Näin Tampereella kaavoitettiin 1910-luvulla Viinikka ja Käpylä ja hieman myöhemmin Nekala ja Härmälä.

Talon rahoitusta varten valtio takasi lainan ja kaupunki myönsi sen. Rakentajat tarvitsivat myös pankkilainaa. Sitä moni ei ottanut, vaan rakensi kaupungin lainalla ja

hartiapankilla.

– Tehtiin talkoita ja työtä jaettiin. Muurari muurasi työkavereilleen ja kirvesmies rakensi, Peltola kuvaa.

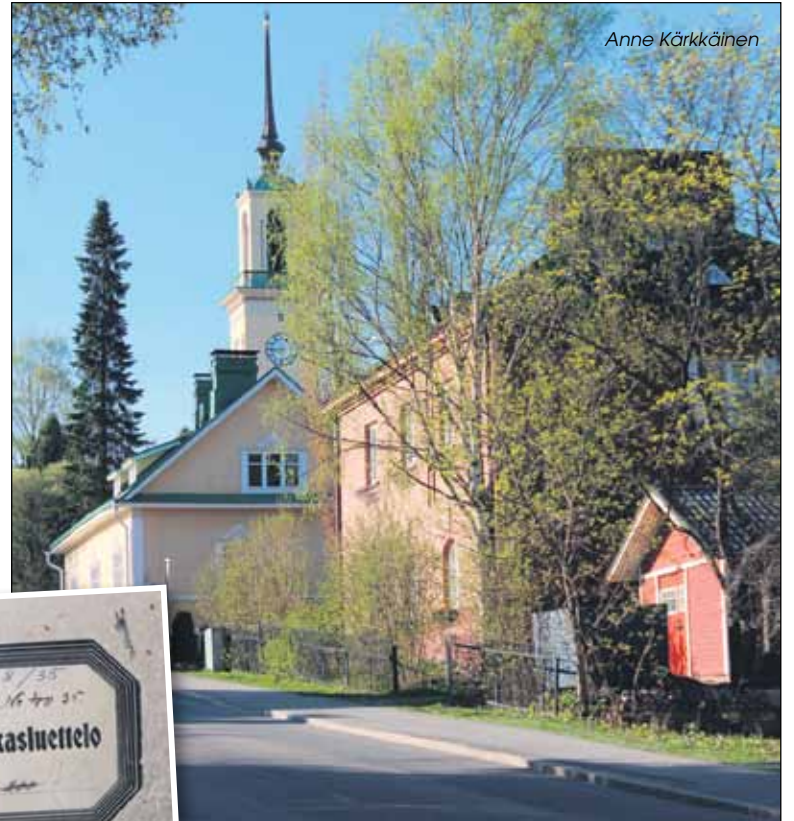
Varojen vähyyden vuoksi oli yleistä, että kaksi rakentajaa rakensi yhdessä paritalon.

Viinikan rakentamista varten järjestettiin myös arkkitehtuurikilpailu tyypitaloja varten.

Talojen piti olla halpoja, toimivia ja kauniita. Pihoille varattiin tilaa kasvimaille, hedelmäpuille ja marjapensaille.

– Ajateltiin, että työläisiä autetaan autamaan itseään, Peltola kertoo.

Toisaalta työväen kaupungin osan piti olla myös vaatimaton. Kaikkia sen ajan mukavuuksia ei pidetty tarpeellisena. Esimerkiksi vesijohto vedettiin Viinikkaan vuonna 1920, viisi vuotta ensimmäisten asukkaiden muuton jälkeen, eikä tullut talokohtaisia vesijohtoja, vaan vesiposteja.

Anne Kärkkäinen

Ahlmanintieellä olivat Toivosen sauna ja sen takana Harkoalan kauppa.

KAUPUNKI OSTI PAKKOMYNTIMAATA

Viinikan alue valikoitui uudeksi asuinalueeksi sattumalta, kun Tampereen kaupunki osti pakkomyyntiin joutuneet Hatanpään kartanon maat vuonna 1913. Kaupunki sai lähes silmäkantamattomiin savista peltoa.

Aukea alue rakennettiin nopeasti. Ensimmäiset asukkaat muuttivat taloihinsa jo vuonna 1915. Kodit oli rakennettu noin puolessa vuodessa, sillä omistajat olivat lunnastaneet tonttinsa vuokraoikeuden kaupungilta samana vuonna.

Viinikan ensimmäiset 50 taloa rakennettiin vuosina 1917–19, ja toinen rakennuspyrhähdys oli 1921–25.

Viinikan ensimmäiset talot valmistuivat taloudellisiin suhdanteisiin nähden kohtuullisen hyvään aikaan. Ensimmäisen maailmansodan jälkeinen inflaatio söi lainat pois. Siksi moni viinikkalainen pystyi säilyttämään talonsa myös syvän laman alettua vuonna 1929.

Näin lainat eivät painaneet enää yhtä rankasti kuin esimerkiksi Nekalan puolella, missä moni rakentaja oli saanut talonsa valmiiksi juuri ennen laman alkua 1926–28.

– Esimerkiksi tämä meidän talo valmistui vuonna 1928 ja joutui pakkomyyntiin, Peltola kertoo perheensä talosta Viinikanpuiston etelälaidalla.

JÄIKIN YLLÄTTÄEN PYSTYYN

Viinikan ja Nekalan kaltaisia työväen asuma-alueita ei aiottu pitkäikäisiksi.

– Elinkaareksi suunniteltiin 50 vuotta, Peltola kertoo.

Tähän ajatukseen perustui se, että Tampereen kaupunki halusi jyrätä Etu-Viinikan tienpohjaksi. Jo 1930-luvun lopulta oli suunniteltu Tampereen ohitustietä, jonka piti kulkea lidesjärven rantaa Pyytikille. 1960-luvulla Viinikkaan suunniteltiin eritasoliittymää. Siksi kaupunki ei uusinnut tonttien vuokraopimuksia.

Omakotiyhdistys riitautti kaupungin aiheet, ja korkein hallinto-oikeus asetti yhdistyksen puolelle.

Viinikka sai lisää elinvuosia.

Anne Kärkkäinen

Kirjallisuutta

Jarmo Peltola: Lama, pula ja työttömyys, Tamperelaisperheiden toimeentulo 1928–38.

Kolmiosaisen väitöskirjan II osa. Jarmo Peltola ja Tampere University Press, 2008.

Jarmo Peltola: Omaan kotiin? Arkkitehdit ja työläiset tampere-laista puutarhaesikaupunki

Viinikka-Nekalaa rakentamassa 1910–1939. Artikkelit teoksessa Työväestö ja kansakunta, toim. Raimo Parikka. Työväen historian ja perinteen tutkimuksen seura, 1997. Ss. 232–281.

Viinikan onnikat ja kuskit kuvattiin Hatanpäällä.

Puropolun taloa koristavat puupitsit.

P Ä Ä K I R J O I T U S

Anne Kärkkäinen

Viinikan-Nekalan omakotiyhdistyksen puheenjohtaja Susanna Kuutilo muutti Viinikkaan lapsena.

Viinikka viehättää aina vain

● Viinikan asutus täyttää tänä vuonna sata vuotta, sillä ensimmäiset asukkaat muuttivat Viinikkaan 1915 kesänkorvalla. Tässä lehdessä Viinikan alkua ajoista kertoo kaksi yli 90-vuotiasta syntyperäistä viinikkalaista ja Viinikan historiaa tutkinut nekalainen historioitsija.

Näissä tarinoissa monet paikat ovat tuttuja, mutta eläminen oli nykyaikaan verrattuna varsin erilaista.

Muutin Viinikkaan 1980-luvun alussa vanhempieni kanssa kirkon viereen Kurjentaipaleelle ja aloitin kolmannen luokan Nekalan ala-asteella. Lapsuudessani ja kouluaikoinani merkittäviä rakennuksia olivat Viinikan kirkko ja Nekalan koulu.

Kirkko oli tapahtumien keskus, minne kokoontuivat lähialueen lapset. Oli puistoalue penkkeineen ja reunamuurit, missä istuskella. Urheilukentällä pelattiin jalka- ja pesäpalloa ja harrastettiin myös eri yleisurheilulajeja.

Nekalan kirjasto koulun kivijalassa oli toinen tärkeä paikka. Sinne mentiin koulun jälkeen ja kesälo-mallakin sieltä haettiin lomalukemista.

Kirjaston Marke oli kaikille tuttu jo tuolloin. Kirjastosta tuli lainattua ja luettua kaikki Anni Polvan Tiina kirjat, Enid Blytonin Viisikko-, Salaisuus ja Sos-sarjat, Carolyn Keenen Neiti Etsivät ja paljon muita hyviä kirjoja. Ehkä juuri Nekalan kirjaston vaikutuksesta lukuharrastukseni on jatkunut aina tähän päivään saakka. Ei ole päivää, etteikö olisi jokin kirja luettavana.

Viinikan monista silloisista kaupoista mieleen on jäänyt erityisesti Liisan Puoti Erätien ja Lampi-

tien kulmassa, missä tuli usein poikettua. Iltaisin irtokarkkeja haettiin rullakioskista ja hampurilaiset alagrilliltä Kurjentaipaleen ja Nekalantien kulmasta. Aloittaessani lukion Normaalikoulussa muutimme Viinikasta Nekalaan. Muutto parin kilometrin päähän Koskuentielle ei tuntunut suurelta. Ihan yhtä kivalta asuinpaikalta Nekala tuntui siinä missä Viinikkakin.

Kun tuli omilleni muuton aika, lähdin Nekalasta ja asuin useissa Tampereen kaupunginosissa. Sitten vuonna 1999 tarjoutui mahdollisuus ostaa Nekalassa sijaitseva kotitaloni. Päätös paluusta oli helppo. Viime syksynä vanha kotitaloni sai uuden asukkaat, mutta pitkälle en sieltä muuttanut, vain muutaman sadan metrin päähän.

Alueen viehätys pitää otteessaan. Lukuisat puistot ja viheralueet luovat poikkeuksellisen puutarhamaisen ympäristön, ja alue henkii vanhan ajan tunnelmaa puutaloineen.

Keskustan läheisyys tuo myös oman lisäarvonsa.

Viinikka-Nekalan omakotiyhdistys toimii Viinikan ja Nekalan hyväksi ja haluaa tehdä niistä entistä asukasystävällisempiä ja viihtyisämpiä. Yhdistys järjestää asukkailleen muun muassa erilaisia tapahtumia.

Sata vuotta asuttua Viinikkaa juhlietaan Viinikan kirkolla lauantaina 8.8. Tervetuloa juhlimaan!

Susanna Kuutilo

Viinikan-Nekalan omakotiyhdistyksen puheenjohtaja

Viinikan-Nekalan Omakotiyhdistyksen toimi- ja piirihenkilöt

HALLITUS
Puheenjohtaja
Susanna Kuutilo
Päiväläisentie 6
33800 Tampere
Puh. 050 525 8581
susanna.kuutilo@pirkanmaa.fi

VARSINAISET JÄSENET
Varapuheenjohtaja, vuokratilanteet
Veikko Kirkkola
Ahlmanintie 49
33800 Tampere
Puh. 044 374 7437
veikko.kirkkola@sci.fi

Sihteeri
Carita Sinkkonen
Kuismantie 8 B
33800 Tampere
Puh. 040 586 5610
caritasinkkonen@gmail.com

Rahaston- ja taloudenhoitaja
Tuomas Vepsäläinen
Kurjentaival 37 as 1
33100 Tampere
Puh. 040 729 0544
tuomas.vepsalainen@kiito.com

Jussi Lehmuskenttä
Erätie 21, 33800 Tampere
Puh. 040 083 441
jussi.lehmuskentta@gmail.com

Anna-Mari Numminen
Ahlmanintie 46 as 2
33100 Tampere
annamari.numminen@gmail.com

VARAJÄSENET
Facebook-sivujen päivitys
Ulla Rohunen
ulla.rohunen@gmail.com

Kaija Carlson
kaija.carlson@gmail.com

Riitta Helminen-Mäenpää
riitta.helminenmaenpaa@gmail.com

JÄSENKIRJURI
Heikki Malmund
Ahlmanintie 43
33800 Tampere
Puh. 050 585 1089
malmund@kolumbus.fi

VIINIKKALA-LEHDEN TOIMITTAJA
Anne Kärkkäinen
Puh. 040 7480 168
anne.karkkainen@iki.fi

Omakotiyhdistyksen sähköposti: viinikka.nekala@gmail.com

Piirihenkilöt 2015

Raul Wisotzky
Viinikankatu 15

Carita Sinkkonen
Kuismantie 8 B

Sirkka Alanko
Viinikanpuisto 41

Jutta Keski-Korhonen
Muonamiehentie 4

Rauni Rantala
Lampitie 4

Reino Kellomäki
Vilppaantie 10

Jussi Lehmuskenttä
Erätie 21

Kari Mustonen
Koskuentie 9

Anja Raudanpää
Karukantie 13

Tuomas Vepsäläinen
Kurjentaival 37 as 1

Heikki ja Satu
Malmund
Ahlmanintie 43

Martti Jalonen
Viinikanpuisto 8

ILMOITUSHINNAT 2015

1/1-sivu, lev. 255 x kork. 370 mm 750,00

1/2-sivu, lev. 255 x kork 180 mm 375,00

1/4-sivu, lev. 125 x kork. 180 mm 190,00

1/8-sivu, lev. 125 x kork. 80 mm 100,00

Alueen palvelevat yritykset
lev. 80 x kork. 40 mm 40,00

Hinnat alvittomia.

VIINIKAN SYNTTÄRIT KIRKOLLA LA 8.8.

100-vuotisjuhlapäivä Viinikan kirkon ympäristössä ja seurakuntasalissa

PUISTOKONSERTTI:
The Outer Sonics ja Oskari Salama
• Kolikonlyöntiä • Syötävää ja juotavaa

NOSTALGINEN NEKALA -päivä

La 4.7. klo 14-18

Nekalan siirtolapuutarhan pirtti, Muotialantie 43

Tule tapaamaan vanhoja kavereita Nekalasta

- Pelejä 1940-60-luvulta
- Vanhojen valokuvien katselua ja tunnustusta
- Omat kuvat mukaan
- Nekala-Tampere-aiheinen tietokilpailu
- Kirpputori
- Tarjoilua: lättöjä, makkaraa, kahvia, pullaa

Viinikkala

<https://www.facebook.com/ViinikanNekalanOmakotiyhdistys>

Julkaisija:
ISSN-tunnus:
Päätoimittaja:
Toimittaja:
Palaute ja juttuvinkit:

Viinikan-Nekalan omakotiyhdistys ry.
0782-1522
Susanna Kuutilo
Anne Kärkkäinen
viinikkalalehti@gmail.com

Ilmoitusmyynti:
Ulkoasu ja taitto:

Veikko Kirkkola, 044 374 7437, veikko.kirkkola@sci.fi
Minnaliisa Tasanen, adpress@saunalahti.fi

Painopaikka:
Painosmäärä:
Jakelupäivä:
Jakelu:
Jakoalue:

I-Print Oy
6750 kpl
Lauantai 23.5.2015
Tampereen Ykkösjakelut Oy
Nekala, Viinikka, lidesranta, Muotiala, Koivistokylä,
Nirva, Veisu, Korkinmäki, Järvensivu, Palvaanniemi

Lehti ilmestyy seuraavan kerran 28.11. 2015. Aineistot sähköpostitse osoitteeseen viinikkalalehti@gmail.com

Norssin lukio muuttaa Nekalan kouluun

Normaalikoulun lukio muuttaa Nekalan kouluun ja alakoulu kadun toiselle puolelle.

Ala- ja yläkoululaisille saadaan tarpeeksi tilaa. Ylänorssin tilat remontoidaan.

Norssin alakoulu tarvitsee lisää tilaa. Se muuttaa Nekalan koulusta Kuokkamaantien toiselle puolelle yläkoulun yhteyteen ja lukio Nekalan kouluun.

– Alakoulu ei mahdu enää Nekalan koulun tiloihin, kertoi rehtori Vesa Toivonen.

Tampereen yliopiston normaalikoulun johtava rehtori puhui koulujen tilajärjestelyistä omakohtyhdistyksen järjestämässä tiedotustilaisuudessa huhtikuun puolesavälissä.

Koulu-uutisia oli tullut kuuntelemaan Nekalan kirjastoon parikymmentä henkeä, varsinkin nykyisten ja tulevien koululaisten vanhempia.

NEKALASSA JO NYT AHDASTA

Toivonen kertoi, että norssilla on ala- ja yläkoulussa yhteensä 900 oppilasta: alakoululaisia 360, ylä-

koululaisia 280 ja lukiolaisia 250.

Alakoulun tilausta johtuu useasta syystä.

Perusopetuksen ryhmiä tulee edelleen lisää. Toivonen kertoo, että jo nyt opetusta joudutaan antamaan väliaikaisissa tiloissa, mikä haittaa opetuksen ja opetusharjoittelun järjestämistä. Lisäksi puuttuvat muun muassa ryhmätyö-, erikoisloukka-, ohjaus- ja riittävät liikuntatilat.

– Nyt tarvitaan nopeita päätöksiä tulevasta tilaratkaisuista, ja asiaa onkin työstyetty tänä lukuvuonna ahkerasti.

LUKIO KIINNOSTAVAMMAKSI

Tilojen muutosvaihtoehtoja on Toivosen mukaan pohdittu Tampereen yliopiston rehtorin vetämässä työryhmässä.

Se päättyi siihen, että ala- ja yläkoulun yhdistäminen on paras ratkaisu. 1.–9. luokkien perusopetusta saadaan yhtenäistettyä. Luokan- ja aineopettajat saavat työhönsä tukea toisistaan. Lisäksi Norssin lukio voi rehtorin mukaan muuttua vetovoimaisemmaksi.

– Nykyisin me menetämme pal-

Anne Kärkkäinen

jon hyviä oppilaita keskustan lukioidiin, Toivonen kertoi.

ALAKOULULAISET OMAAN SIIPEENSÄ

Muutosta varten on selvitelty yläkoulun tiloja. Tänä keväänä koulun väki ja alueen asukkaat saivat ideoida avoimissa Charette-tilaisuuksissa, millaisen koulun he haluaisivat. Lopputulema on se, että ylänorssia remontoidaan kaikialta muualta paitsi uusimmasta siivestä. Käyttöön otetaan vajakäyttöisiä tiloja, ja joitakin nykyisiä toimintoja muutetaan eri paikkaan.

Pienimmät oppilaat saavat oman siipensä ja pihansa Mustan metsän puolelle, minne on sisään-

käynti Mäntyhaankadun puolelta. Yläkoulu sijoitetaan loppuihin tiloihin.

Remontin ajan alakoulu jatkaa Nekalan koulussa, yläkoulu siirtyy lukion nykyisiin tiloihin ja lukiolaiset yliopistolle. Remontti alkaa Toivosen mukaan aikaisintaan ensi keväällä 2016. Valmistusta pitäisi olla tästä 1–2 vuoden kuluttua.

MITEN TURVATAAN KOULUMATKA?

Pulmitta alakoulun uusi arki ei suju, sillä alakoululaiset käyttävät muuton jälkeenkin Nekalan koulun pihaa liikuntaan ja veistoluokkaa käsitöihin. Koulujen välissä on vilkasliikenteinen Kuokkamaantie.

Anne Kärkkäinen

– Kirjasto jatkaa Nekalan koulula, Vesa Toivonen kertoi.

Rehtori Vesa Toivonen kertoi, että kouluolot muuttuvat aikaisintaan syksyllä 2017. Rehtorin kuulumisia olivat tulleet kuulemaan Karoliina Vanne ja pikkuihin Lilja Markkula

Vanhempia huolestutti lasten koulumatkan turvallisuus.

– Jotain pitää keksiä paketti- ja kuorma-atorallille. Miten ne huomaavat pienet lapset? kyseltiin.

Rehtori Toivonen sanoi, että koulu pyrkii myös vaikuttamaan Tampereen kaupunkiin, jotta liikennettä saataisiin hillittyä. Koulupäivän aikana lapsia saatetaan tunneille.

Osallistujat ehdottivat Kuokkamaantielle koulun kohdalle liikennevaloja, kadun kaventamista, töyssyjä tai osittaista ajokieltoa, jolla liikenne ohjattaisiin teollisuusalueelle Ahlmanintietä ja siitä Lahdenperänkadulle.

Anne Kärkkäinen

NEKALAN PIZZERIA

AVOINNA
MA-PE 10,00-22,00
LA-SU 11,00-22,00

VOIT TILATA RUOKAA SUORAAN
MEIDÄN KOTISIVUILTA
(WWW.NEKALANPIZZERIA.COM)

Jokipohjantie 33-37 Puh: 040 8671662

ILMAINEN kotinkuljetus yli 16 euron tilauksille klo 10–22 joka päivä 7 km:n säteellä.

KULJETUSKUPONGIT	NOUTOKUPONGIT
<p>2 x norm. pizza + 1,5 L juoma</p> <p>17,50</p> <p><small>Voimassa tällä kuponilla klo 10-22, 31.12.2015 asti. Ei voi yhdistää muihin tarjouksiin. Ei pizza-online.fi ja pizzapuhelin.</small></p>	<p>2 x norm. pizza + 1,5 L juoma</p> <p>14,90</p> <p><small>Voimassa tällä kuponilla klo 10-22, 31.12.2015 asti. Ei voi yhdistää muihin tarjouksiin. Ei pizza-online.fi ja pizzapuhelin.</small></p>
<p>2 x norm. kebab + 1,5 L juoma</p> <p>18,50</p> <p><small>Voimassa tällä kuponilla klo 10-22, 31.12.2015 asti. Ei voi yhdistää muihin tarjouksiin. Ei pizza-online.fi ja pizzapuhelin.</small></p>	<p>2 x norm. kebab + 1,5 L juoma</p> <p>15,90</p> <p><small>Voimassa tällä kuponilla klo 10-22, 31.12.2015 asti. Ei voi yhdistää muihin tarjouksiin. Ei pizza-online.fi ja pizzapuhelin.</small></p>
<p>2 x perhepizza 2 x 1,5 L juoma</p> <p>30,50</p> <p><small>Voimassa tällä kuponilla klo 10-22, 31.12.2015 asti. Ei voi yhdistää muihin tarjouksiin. Ei pizza-online.fi ja pizzapuhelin.</small></p>	<p>2 x perhepizza 2 x 1,5 L juoma</p> <p>27,90</p> <p><small>Voimassa tällä kuponilla klo 10-22, 31.12.2015 asti. Ei voi yhdistää muihin tarjouksiin. Ei pizza-online.fi ja pizzapuhelin.</small></p>
<p>4 x norm. pizza 2 x 1,5 L juoma</p> <p>33,90</p> <p><small>Voimassa tällä kuponilla klo 10-22, 31.12.2015 asti. Ei voi yhdistää muihin tarjouksiin. Ei pizza-online.fi ja pizzapuhelin.</small></p>	<p>4 x norm. pizza 2 x 1,5 L juoma</p> <p>30,90</p> <p><small>Voimassa tällä kuponilla klo 10-22, 31.12.2015 asti. Ei voi yhdistää muihin tarjouksiin. Ei pizza-online.fi ja pizzapuhelin.</small></p>

LOUNASTARJOUS

Arkisin klo 11–15 paikanpäällä tai noudettuna:

Kaikki normaali pizzat, kebabit, kanat, salaattit, falafelit ja burgerit

ei tuplajuusto, nekallanburger eikä burger-ateriat

7,50

Alkuun öljy- lamppu ja kanto- vesi

Anne Kärkkäinen

Kun Tannerin perhe muutti vuonna 1915 uuteen kotiinsa, huoneita valaisi öljylamppu ja vesi saatiin parin kilometrin päästä.

■ Tannerit muuttivat Narvanraitille kesäkorvalla.

– Oli vähän kilpailua Liutun kanssa, kumpaan taloon Viinikassa muutettiin ensimmäisenä, kertoo syntyviinikkalainen Aarno Tanner, 95 v.

Liutun taloon, Ahlmanintie 7:ään, asukkaiden kerrotaan muuttaneen vapunpäivänä 1915.

AHTAUS HELPOTTI

Uuden talon ansiosta Aarnon isovanhempien perheen asuinolot paranivat. Aikaisemmin seitsemän henkeä oli asunut parissa pienessä huoneessa.

– Nukkuivat vierä vieressä, Aarno Tanner kertoo.

Perhe muutti Ratinanniemestä. Aarnon vaari Matti Tanner oli maalari. Työnsä ohessa hän rakensi taloa Narvanraitin ja Nekalantien kulmatontille vanhimman poikansa Väinön kanssa, joka oli palkannut työmieheksi myös Matti-vaarin kirvesmiehen Eemelin.

Talon rakennusta rahoitti eniten Väinö, joka piti isänsä ja kolmannen osakkaan kanssa Hämeenkadulla menestyvää maalausliikettä.

Tannereilla oli jo varhain harvinaisen puhelin. Aarno Tanner esittelee puhelinluetteloita vuodelta 1939.

Uuden talon kumpaankin päähän tuli huone ja keittiö. Toiseen päähän muuttivat Matti-vaari, Maria-mummo ja neljä Väinön nuorempaa sisarusta. Toiseen päähän asettui nuoripari Väinö ja Helmi. Heille syntyi kotokamarissa neljä vuotta muuton jälkeen vuonna 1919 poikavauva, joka ristittiin Aarnoksi.

VESI ORTODOKSIKIRKOLTA

Vaikka Tannerin perheen asuinolot väljenivät, arjen askareet pitivät 1910-luvun lopulla perheenjäsenet ahkerina: vesi, puulämmitys, kulminen ja kaupassakäynti vaativat liikettä.

Vesi piti hakea vesipostista nykyisen ortodoksikirkon liepeiltä. Sinne johti Viinikasta vain polku, joka oli yhtä ylämäkeä.

Tannereiden vedenhakumatka lyheni sataan metriin, kun Etu-Viinikkaan saatiin kaivo aukiolle, joka sijaitsi nykyisen Väisölan paikkeilla.

– Äidin oli mentävä aamulla aikaisin ennen Finlaysonille töihinlähtöä ja otettava siemenvesi mukaan.

Siemenvesi piti kaataa pumppunreikään, jotta ylipäänsä pääsi koettamaan nopeasti ehtyvän kai-

von antoisuutta. Vettä ei tahtonut riittää kaikille.

Viinikan asukkaiden vesiolot helpottivat 1920-luvulla, kun taloihin rakennettiin vesijohdot ja viemärit.

SÄHKÖLASKU LAMPPULUVUN MUKAAN

Öljylampuista voitiin luopua 1920-luvulla, kun Viinikkaan vedettiin sähkölinja. Huoneisiin saatiin sähkövalot, lamppu per huone.

– Talossa oli yksi proppu.

Sähkölaskua maksettiin lampuperusteisesti. Aarno Tanner muistaa, että tampuurin ja tuulikaapin valaisi yksi lamppu, joka keksittiin säästöyistä panna huoneiden välisen ikkunan väliin.

LIHAKAUPPA KELLARISSA

Alkuun Viinikassa ei ollut kauppaa, vaan esimerkiksi tuoret maa-aineluotteet piti hakea Laukontorin alarannasta. Mutta vähitellen moiniin Viinikan taloihin perustettiin pieniä kauppalikkeita.

Tannereidenkin talon alakerrassa muutettiin liiketiloiksi kaksi keskikerrosta myöhemmin rakennettua hellahuonetta. Ensin alakertaan tuli muutamaksi vuodeksi lihakauppias Lehtonen.

Vastapäätä pitkään taloon Narvanraitille avasi kaupan Osuusliike Voima. Viinikan mahtiliikkeestä sai maitotuotteet, ryynit, jauhot ja monenlaisia sekatarvikkeita. Voima siirtyi pitämään lihaosastoaan Tannereiden alakertaan Lehtosen lopetettua. Silloin jopa siirrettiin alakerran seinää, jotta Voima sai paremmat tilat.

Alakerran liiketiloissa toimi Voiman jälkeen muun muassa lyhyttavarakauppias, jonka kondiittori-puoliso leipoi makeita leivonnaisia. Sitten liikehuoneiston vuokrasi suutari, joka kuitenkin joutui lopettamaan sotaanlähdön takia.

Sotien jälkeen alakerta oli jonkin aikaa asuinkäytössä ja lyhyen aikaa jopa Pelastusarmeijan kokoontumistilana, kunnes tilaan asettui monien muistama polkupyöräkorjaamo. Sen mainoskyltti "Hopeasauna" ulottui koko ulkoseinän leveydeltä.

OMA ONNIKALINJA

Kulku Viinikkaan oli hankalaa ja vain yhden tien varassa, joka kulki aalopin läpi eli nykyisen Jyvä-

skylään menevän rautatien alitse. Tietä liikennöi kaupunginosan oma linja-autoyhtiö, Viinikan Auto Oy, jonka perustajia ja hallituksen jäsen oli Aarnon Tannerin Väinö-isä.

Yhtiöllä oli kuusi autoa ja 18 kuskia. Autoissa oli nokka ja kulmikas hytti. Pienimpään mahtui 13 matkustajaa, muihin selvästi enemmän.

Auto ajoi Nekalantietä Tammeleaan ja keskustorille. Viinikan päätöspäätös oli aluksi Voiman edessä ja myöhemmin Viinikan kirkon kohdalla.

Talvella onnikakyyti kaupunkiin oli vakaata ylämäkeen jauhattuneissa urissa.

– Kuski saattoi mennä auton perälle tupakalle, ja auto jurrasi pienellä vaihteella mäen ylös, Aarno Tanner nauraa.

SOTKUIIN NEKALANTIE

Nekalantien Aarno Tanner muistaa sotkuisena.

Hiekkatietä ajelivat kaupungin hevostuskat, sillä kaupungin iso talli sijaitsi Nekalan kartanolla lähellä nykyistä kaupungin taimistoaluetta. Aamuisin kuskit torkkuivat pukillaan.

Nekalantiessä oli syvä notko, joka on myöhemmin tasoitettu. Kun pollet pinnistelijät jyrkkää mäkeä kohti keskustaa, tielle tipahteli hevosenmunkkeja.

– Niitä muijat kävivät hakemassa ja hautasivat puutarhaan. Hyvin kasvoivat omenat, mansikat ja muut marjat.

Hevoskuksesta Aarno Tannerille on jäänyt mieleen kovaäänisesti kiroileva ajuri. Hänen pollensa vääreleuat ristivät Saatanaksi ja Perkeleeksi.

Nekalantie oli pitkään sotkuinen myös siksi, että jätettä kuljetettiin avokuormina alueen kaatopaikoille. Pattereita oli eri aikoina muun muassa Viinikanojen penkereellä ja myöhemmin lidesjärven rannalla, nykyisellä mullantekoalueella.

Jos kulku maantietä Viinikkaan oli kimuraista, Pyhäjärveltä pääsi Narvanraitin päähän vesitse. Aarno meloi Viinikanjokea, Viinikanjaa, kaverinsa Haapasen Erkin kanssa Pyhäjärvelle omatekoisella kanootilla.

Vettä oli tarpeeksi veneellekin. Syksyisin Tannerit toivat perunasäkit kesämökiltään Pyhäjärven rannalta vielä toisen maailmansodan jälkeinkin.

Vesitien sulkeutumisesta huolimatta sata vuotta asuttu Viinikka on säilyttänyt luonteensa.

– Ihmiset ovat vaihtuneet monen kertaan, mutta talot ovat samat Aarno Tanner toteaa.

Anne Kärkkäinen

Narvanraitilla asuu suvun viides sukupolvi. Aarno ja Irma Tanner tulivat piipahtamaan tyttärensä kotona.

Omakotiyhdistyksen vuokravälineet

Viinikan-Nekalan omakotiyhdistys vuokraa jäsenilleen mm. puutarhanhoitoon sopivia työvälineitä. Niitä voit kysellä ja varata kalustonhoitaja Veikko Kirkkolalta, puhelin 044 3747 437, osoite Ahlmanintie 49. Nouda ja palauta välineet sovittuna aikana. Ilmoita mahdolliset vauriot heti kalustonhoitajalle.

VUOKRAHINNAT

Puutarhajyrsin	12 €/vrk
Oksasilppuri.....	10 €/vrk
Ruohonleikkuri	8 €/vrk
Aitaleikkuri	8 €/vrk
Ränniharja ja tikkaat.....	4 €/vrk
Johtokela.....	2 €/vrk
Kahvinkeitin	4 €/vrk
Putkirassi	0 €/vrk
Painepesuri.....	10 €/vrk
Huvitelta.....	20 €/vrk

VIINIKAN APTEEKKI

**62-vuotias
onnittelee
100-vuotiasta
Viinikkaa!**

Palvelemme:

Ma-Pe 9.00-18.00 • La 10.00-15.00

Puh. (03) 222 9696

• www.viinikanapteekki.fi

LENTOPALLOA
Pahalammin
Mätäsperän
puoleisella
kentällä
keskiviikkoisin
klo 18-19.30

Lisätietoja:
Kauko Kivelä
Puh. 050 303 3072
kakivel3@gmail.com

**VIINIKAN
PIHAKIRPPIS**
ja SYYSMARKKINAT
Viinikanpuistossa la 5.9.2015

Hilkka Ahlmanintieltä

Anne Kärkkäinen

Rekijelut, hevoset ja vaarin heinäpellot. Kumisaappaat lähikaupasta ja lämpimät takit Vellamonkadun ompelijalta. Hilkka Jokinen muistelee lapsuutensa Viinikkaa.

– Tuntui juhlalliselta, kun lumi narskui reen jalasten alla ja kulukset kilisivät, kertoo lapsuudestaan Viinikassa Hilkka Jokinen, 92 v.

Hilkan vaari tai toinen enoista valjasti hevosen ajelureen eteen. Rekeen kipaisivat Hilkka, naapurin poika ja Hilkan tyttöserkku Hervanantietä eli nykyiseltä Viinikankadulta. Ja sitten lähdettiin tapinajelulle.

– Ajettiin Tuulensuon kulmaan ja takaisin kotio Viinikkaan. Oli oikein lämmin istua siinä rekivällyissä.

VAARI RAKENSI TALON

Hilkka on Viinikan alkuperäisiä asukkaita.

Hän syntyi vuonna 1922 talossa, jonka Hilkan äidin isä rakensi yhdessä poikiensa kanssa.

Alakerrassa oli kummassakin päässä kamarit ja keittiöt ja yläkerrassa huone.

Talossa oli väljää senaikaisen mittapuun mukaan. Ahlmanintie 21:een majoittui kaksi taloutta, kahdeksan henkeä. Hilkan isovanhempien perheeseen kuului isovanhempien lisäksi kaksi poikaa ja tytär. Toinen talous oli Hilkan perhe, äiti, isä ja Hilkka.

Hilkan perhe oli pieni, sillä Hilkka jäi ainoaksi lapseksi.

PELLOT TRANSPORTIN PAIKKEILLA

Hilkan lapsuuden- ja nuoruuden muistot ovat 1920-luvun lopulta ja -30-luvulta. Silloin Viinikka oli vielä enimmäkseen hevosvetoinen ja maalaismainen paikka.

Hilkan vaari oli muuttanut Sahalahdelta.

– Hän ja enot olivat kaupungin hevostmiehiä.

Pihassa oli talli heinävintheineen, ja heinät kasvatettiin lähellä. Pellot lainehtivat nykyisen Transport-Postin paikkeilla Viinikan liikenteenjakkajan takana.

– Olen ollut haravoimassa siellä heinäpellolla, Hilkka kertoo.

Heinät kuivatettiin pellon ladossa, mistä ne ajettiin Ahlmanintielle korkealaitaisella reellä ja hangottiin tallin parvelle.

HIEKKAA REESTÄ KADULLE

Vaari poikineen ei ollut ainut Viinikan hevostmies. Hilkka muistaa, että Friikoortilla Väლისolan ja Ahlmanintien kulmauksessa oli hevonen, Sirpitiellä ja Lampitiellä Lammin talossa oli useampia.

Kaupungin hevostmiehet huolehtivat talvella Viinikan katujen hiekoituksesta ja aurauksesta. Hiekka haettiin harjun santakuopasta, joka oli yliopiston paikkeilla. Lumi aurattiin kaduilta hevosvetoisella auralla.

Anne Kärkkäinen

Hilkka Jokinen tutkii kuvaa, joka jäi talonperintönä Carlsonelle.

Anne Kärkkäinen

– Kunpa pääsisi vielä hevoskyytiin, Hilkka toivoo.

Hilkka Jokinen kävi vanhalla kotitalollaan tapaamassa Kaija Carlsonia.

VIINIKANPUISTOSSA LEIKKITÄDIT

Hilkka vietti lapsuutensa äidin hoivissa, mutta Hilkan ollessa 5–6-vuotias äiti meni töihin Salmisen nahkatehtaaseen. Isä kävi töissä Pikilinnassa Tammelassa sisarensa omistamassa Peilihiomo Sammossa.

Lapsuudestaan Hilkka muistaa ainoan lapsen yksinäisyyden.

– Aina piti mennä kaveria hakemaan.

Kaveri löytyi onneksi läheltä, sillä aitanaapurina oli Helmikkalan Rauha, ja serkkukin tuli leikkimään Viinikankadulta.

Kavereiden puutetta helpotti kesäisin myös leikkikenttä. Hilkka leikki Viinikanpuistossa, missä oli iltapäivisin ohjattua toimintaa. Tädit valvoivat kymmenkunta lasta. Paras kenttäkaveri oli Salovaaran Maija.

Leikkikenttä oli Ahlmanintien ja Viinikankadun välisellä osuudella, Viinikankadun päässä.

– Siellä oli santalaatikoita ja keinoja. Leikittiin piiriä ja tehtiin hiekkakkuu. Uimassa käytiin kävellen Rantaperkiön koulun uimarannalla.

PIENET VAATTEET SUURPERHEELLE

Hilkka Jokinen on se hento pieni nainen, jonka voi usein nähdä seisomassa tyylikkäässä villakangastakissaan Viinikan kirkon linja-autopysäkillä, ja takavuosina hänet

tapasi ulkoiluttamasta pikku koiraa, aina tip-top.

TYYLIKKYDELLÄ ON HISTORIANSA

– Tädiltä sai hyviä vaatteita, kun hän laittoi niitä oikein hyvästä villakangasta. Mullekin tehtiin päällystakkaa ja leninkiä.

Vellamonkadulla oli perheen taitava luotto-ompelija Laineen tati. Hän ompeli Hilkalle monet lämpimät takit. Kun Hilkka kasvoi niistä ulos, pompat lahjoitettiin tarvitsevalle perheelle Viinikkaan.

– Oli viisi tai kuusi lasta, ja äiti huolehti niistä yksin. Ja se äitikin oli niin laiha ja sääliittävän näköinen.

KIRKON SAVI NIELAISII KALOSSIN

Kenkiin Hilkalla liittyy muisto Viinikan kirkon työmaalta 1930-luvun alusta.

Suurta rakennusta varten oli kaivettu mahtava kuoppa. Sen ympäristöön oli levinnyt savista maata nykyisen urheilukentän kohdalle. Siitä Hilkka hipsi Nekalan kouluun ruskeissa varsikengissään ja kalosseissaan.

– Jalka upposi saviliejuun, ja mun kalossi jäi sinne.

Ei auttanut muu kuin, että äiti kävi heti aamusta ostamassa uudet päällyskengät, jotta tyttö pääsi kouluun kuivin jaloin.

Kengänostoon ei tarvinnut mennä kauas kaupunkiin, sillä yksistään Viinikassa oli kymmenkunta kauppa. Useimmat olivat sekatarapuoiteja. Hilkan äiti asioi kalossitoksilla Voiman kaupassa Nekalantien ja Narvanraitin kulmassa.

VOIMA, RULLAKIOSKI JA JÄÄTELÖKÄRRYT

Voima oli suurin kauppa. Siellä oli sekataravaran lisäksi liha- ja maito-osastot sekä varasto. Sekataravaruosastolta sai muun muassa kumisaappaita ja kankaita.

Alueen erikoiskauppoja olivat Valion ja Tampereen meijerin kaupat rinnakkain Erätiellä.

Viinikanpuiston ja Ahlmanintien kulmassa oli kahden ikäneidin pitämä lyhyttavarakauppa, jossa myytiin ompelutarvikkeita. Omistajilla oli kaksi isoa kissaa, jotka saivat kulkea kaupan tiskilläkin.

– Siellä haisi kissanpissa. En tiä, päästivätkö ne niitä pihalle olleenaan.

Erilaista kauppaä käytiin myös rullakioskissa, josta rouva Mansisto myi juomia ja makeisia.

Kirkon liepeillä myytiin kesäisin Valion jäätelöä jäätelökärryistä.

MUUTTO PAKSUNMULLANTIELLE

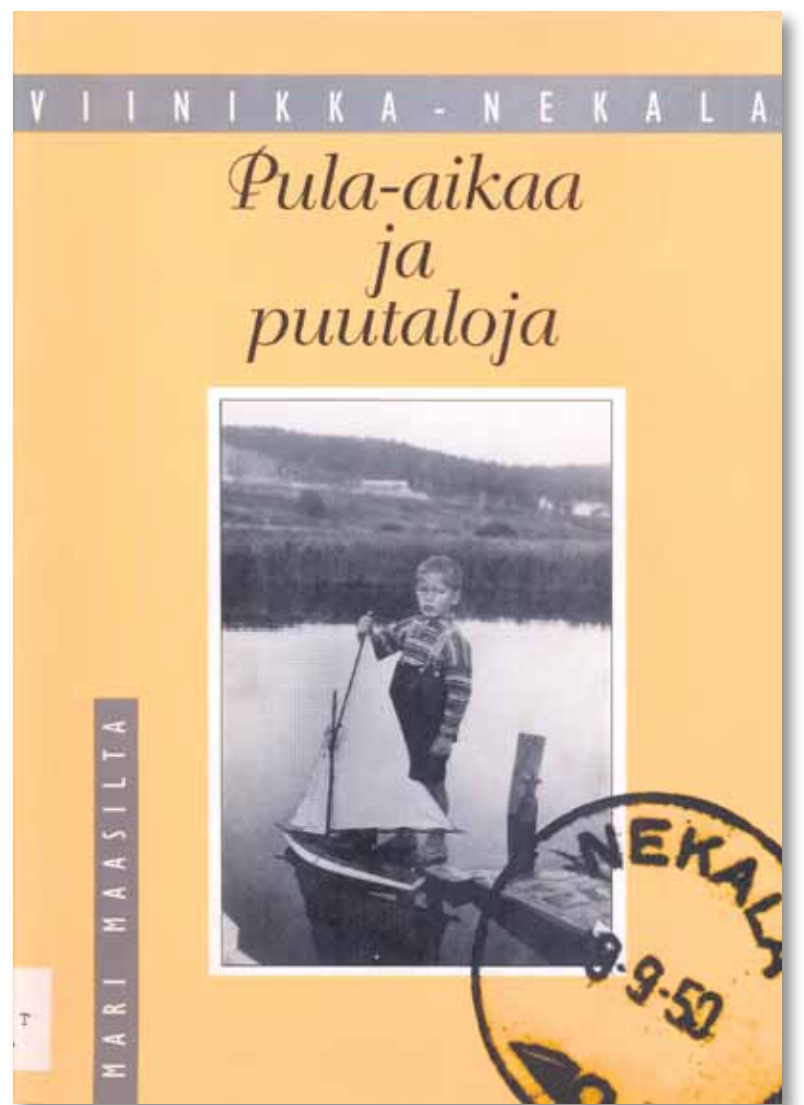
Hilkka on asunut koko ikänsä Viinikan kahdessa talossa. Nykyinen koti on Paksunmullantiellä, minne perhe muutti vuonna 1940, kun Ahlmanintien taloon osui palopommi.

Uusi koti oli Paksunmullan tiellä viljelmien vieressä. Siellä ruokapula lasta kärsivät perheet kasvattivat palstoillaan perunaa, porkkanaa, punajuurta ja sipulia.

Osa maasta oli niittynä. Hilkka muistelee, että eräs vanha tati Sirpitieltä toi sinne lampaansa laiduntamaan pävisin.

– Äiti vei sille kuivia leipiä. Kun tati syksyllä teurasti lampaan, hän toi meille pienen paketin lihaa. Ai, kun lammaskaali maistui hyvältä.

Anne Kärkkäinen

Kaupunginosakirjasta tulee odotettu uusi painos kesän aikana.

TULE TUTUSTUMAAN
JA TEKEMÄÄN EDULLISIA LÖYTÖJÄ

NEKALAN KIERRÄTYSKESKUS

MA-PE 10-18, LA 10-16
VIHIOJANTIE 26, P. 045 882 4066

KODIN KÄYTTÖTAVAROITA, HUONEKALUJA,
ASTIOITA JA LASTENTARVIKKEITA

ILMAINEN NOUTOPALVELU
KÄYTTÖKUNTOISILLE TAVAROILLE
SEKÄ EDULLINEN KAATOPAIKKAPALVELU

TILAA NOUTO 045 882 4066 TAI
WWW.PIRKANMAANKIERRATYS.FI

SUUREN MÄÄRÄN KODIN HUONEKALUJA LÖYDÄT
LIELAHDEN MYYMÄLÄSTÄ OSOITTEESSA
TEIVAALANTIE 5 (1.6.ALKAEN)

HILJAINEN POLKU UUDISTUI

Mietteet ja valokuvat pastori Ulla Halttunen

- Kortit**
- Viinikan kirkosta
 - Netistä: www.tampereenseurakunnat.fi/sivustot/etsikko/sielun_iloa/hiljainen_polku

NEKALAN KIRJASTO

Lounaantie 2, 33800 Tampere
puh. 040 800 7811

Auki

ma ja to klo 13-19
ti, ke ja pe 10-15

Hyvää lukemista hyllyittäin

Kanootti ja kopioita

lidesjärvelle melomaan?
Pyydä melat ja kysy
kanootin paikka kirjastosta.

Edulliset kopiot ja skannaus
Mustavalkoiset kopiot 0,30 e
ja värilliset 1 e.

HALUATKO TÖITÄSI ESILLE KIRJASTOON?

Kysy kirjaston näyttelyistä muka-
vilta kirjastonhoitajiltamme.

Minulla on Puutarha
joka tanssii

Kun valo luotaa
vaahterain sihidistä
ja osuu

juuri

Kirjosieppo toistaa vanhan
totuuden

(ihmettelen, niinkö se)

Sinistä Liilaa Purppuraa,

mes dames,

rouge et or –

ja tässä herra Vihreä,
kutsujen isäntä!

Minulla on Puutarha
joka huokaa

joka toukka mullan rouheessa
kuin lehti, jonka käännän

omena ja kirsikka

Aika rikkaa

hitaus hyvettä.

kara, kivi

Minulla on Puutarha,
nukkuva.

Ote
Pia Krookin
runosta
"Kotikontusia"

Kuva: Pia Krook

PIEN- KONEITA

STIHL
-sahat
alk. 199,-

Tampereen
pienkoneliike
on nyt
Uittokalusto
Tampere

Uittokalusto
Luotettava metsätalouden kumppari jo vuodesta 1918.
» Katso uittokalusto.fi

UITTOKALUSTO TAMPERE
Ahtmanintie 56 | 33800 Tampere
03 222 5585 | tampere@uittokalusto.fi

Suosi
paikallisia
palveluita!

ALUEEN PALVELEVAT YRITYKSET

ELÄINFYSIOTERAPIA

Eläinfysioterapeutti
KIRSI PIISPANEN

Jokipohjantie 15, Tampere
Puh. 040 555 0459, www.kirsipiispanen.fi

KAUNEUSSTOPPI

Vivan
PARTURI
KAMPAAMO
KAUNEUSSTOPPI
Rennonletkeä parturi-kampaamo/kauneushoitola
Tutustumistarjous uusille asiakkaille
-15%
kaikista palveluista!

Usein vaihtuvat
tarjoukset
facebookista

www.vivan.fi Kuokkamaantie 2B (Ajokin talo) 33800 Tampere
Ajanvaraus: 040 563 2465

KONDITORIA

Konditoria
MARJA

Ahotie 34, 03-214 4446
Tervetuloa!

KUKKAKAUPPA

**Kukka
Vainamo**
Ritva Lehtonen

Monipuolista
kukka-alan palvelua

puh. (03) 2230 078

Jokipohjantie 16

KÄÄNNÖSPALVELUT

Docta Translation Service

Docta Translation Service on erikoistunut
tekniikkaa koskevien tekstien suomentamiseen.

Docta Translation Service | Veikko Kirkkola: P.044 374 7437
docta@sci.fi | www.docta.fi

LEIPOMO

On arki tai pyhä
Hakaselta kakku hyvä!

P. 010 327 1700
www.hakasenleipomo.fi

PARTURI

PARTURI
Hills
HANNE

03 2126 0146 Tervetuloa!

NEKALA, Jokipohjantie 33, 33800 Tampere

PITOPALVELU

JUHLAT TULOSSA

Tilaa pitopalvelu tai tule valmiiseen
pöytään Oliivipuuhun. Hyvät liikenneyhteydet!

Kysy vapaista päivistä:
050 349 9940
www.oliivipuu.fi

Oliivipuu
RUOKAHUONE
Kuokkamaantie 4, Tre

RAVINTOLA

KAHVILA NEKALAN KATISKA

Ahotie 46, Tampere

- Bingoilua ke – su
 - Visailua to • Karaoke pe – la
- A-oikeudet – Tervetuloa!**

RAVINTOLA

KULTTUURIRAVINTOLA RAILO

lauantaina 30.5 esiintymässä raspikirkku
MARSTIO KLO 22.00 ALKAEN.

avoinna:su-to 09-24.00 pe-la 09-02.00

klo 21-1.30 KARAOKE

totoa voi seurata suorana ISO JA VIIHTYISÄ
lähetyksenä ja pelata TERASSI

TERVETULOJA VIIHTYMÄÄN
Jokipohjantie 47, puh. 032147091

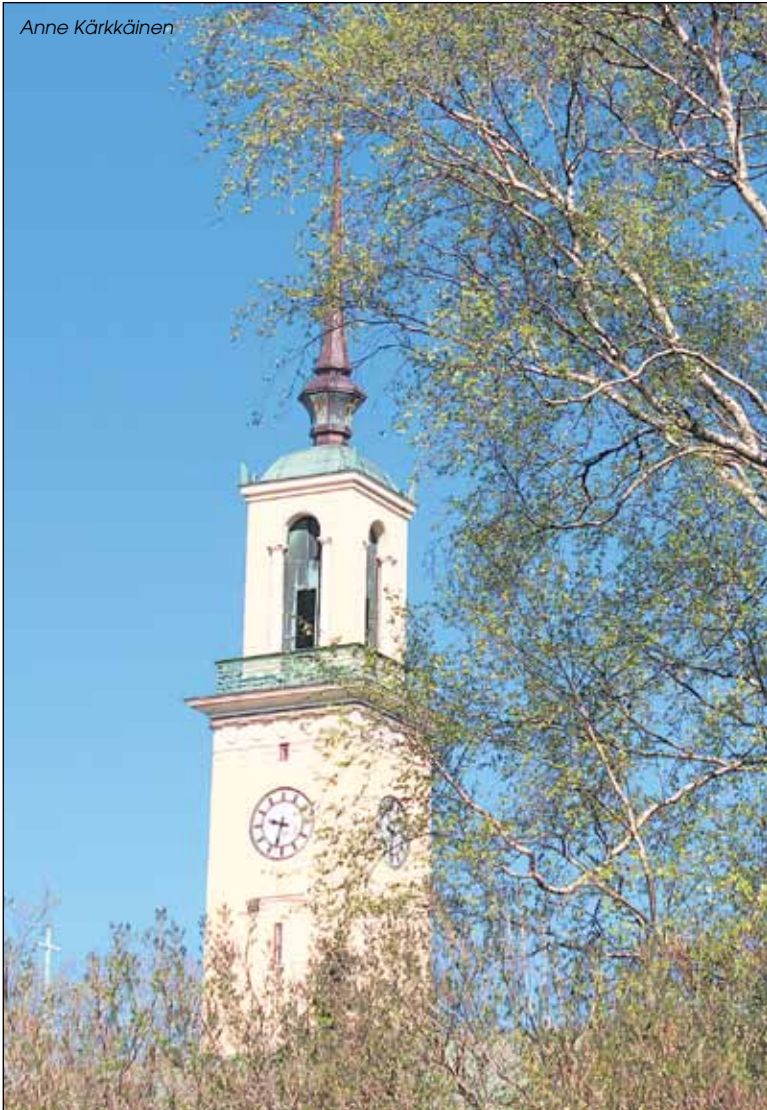
VIHERTYÖT

Franz G. Schmitz Vihertyöt

Viinikankatu 37
Puh. (03) 213 2928
Gsm 050 587 1574
e-mail: fgs@sci.fi

Anne Kärkkäinen

VIINIKAN KIRKKO - pyhyttä ja touhua

Viinikan kirkkoa on kutsuttu arkikirkoksi. Viinikkalaisten lähikirkossa yhdistyvät kerhotilat, kirkkosali ja pappila – pyhyiden kokemus ja päivittäisen elämän vilkas touhu.

■ Kirkko keskellä kylää. Tämän näyn siivittämänä Viinikan kirkon kellotorni nousi nuoren asutuksen keskelle vuonna 1932.

Vajaat kaksikymmentä vuotta aikaisemmin perustettu uusi kaupunginosa oli saanut Tampereen ensimmäisen lähikirkon. Alusta alkaen oli selvää, että Viinikan kirkon oli määrä palvella kaikkia seurakuntalaisiaan – olla monimuotoinen, eri-ikäisiä kokoava tapahtumapaikka, josta ilosanoma leviäisi ja jonka suojissa olisi tilaa lapsille ja nuorille.

HAAVE TOTEUTUI

Kirkkoa vihkiessään piispa Jaakko Gummerus sanoitti ajatuksen näin: ”Olen jo kolmattakymmentä vuotta

Terhi Vitikainen kehuu Viinikan hyvää tunnelmaa. Kuva Matti Etelänsaari

Vahtimestari Teija Hakala asuu perheineen ja koirineen kirkolla. Kuva Matti Etelänsaari

unelmoitun tällaisen kirkon syntymisestä, kirkon, jossa arkityö on yhdistetty mukaan kirkon toimintaan.”

Hän kutsuikin Viinikan kirkkoa arkikirkoksi, sillä siellä yhdistyivät kerhotilat ja kirkkosali sekä pappila – pyhyiden kokemus ja päivittäisen elämän vilkas touhu.

Vuosikymmenien kuluessa Viinikka on muuttunut. Alun työläiskortteleista on kasvanut vehreä puutarhakaupunginosa. Seurakunnan nimikin vaihtui vuonna 2014 Tampereen Eteläiseksi, mutta Viinikan kirkko säilyy edelleen tutulla paikallaan lähellä seurakuntalaisiaan.

PÄIVÄKERHO 65 VUOTTA

Sotien jälkeen Suomen kirkossa alkoi kokonaan uusi toimintamuoto: seurakunnat alkoivat järjestää varhaiskasvatuksellista kerhotoimintaa, joka pian laajeni valtakunnalliseksi ja monipuolistui huomasti.

Tänä vuonna juhlistaankin kirkon varhaiskasvatuksen 70-vuotista historiaa. Viinikan kirkon tiloissa päiväkerho aloitti tammikuussa 1950.

Muistelot alkuaikojen kerhokokemuksista nousevatkin yhä eloisaksi puheenaiheeksi paikakunnan varttuneemman väen keskuudessa. Eikä ihme, sillä tätä laajemmin tavoitettavaa ja sisällöllisesti laadukasta kasvatustoimintaa ei tunneta kansainvälisestikään muissa luterilaisissa kirkoissa.

KODINOMAINEN TUNNELMA

”Paljon uutta on vuosien varrella tullut, lapset ovat silti pysyneet samanlaisina”, päiväkerhokokemuksia summaa lastenohjaaja Terhi Vitikainen, joka on tuttu viinikkalaisille kerholaisille ja näiden perheille jo useammassa sukupolvessa.

Terhi on kiertänyt uransa ai-

kana useimmat Tampereen seurakuntakodit, mutta Viinikalla on lämmin paikka Terhin sydämessä.

”Viinikkalaiset perheet ovat sitoutuneita ja aktiivisia. Seurakunnan työtä arvostetaan. Olen iloinen ja kiitollinen siitä kodinomaisesta tunnelmasta, joka meillä on”, Vitikainen sanoo.

”Kirkon kasvatustyö tavoittaa kaikenikäisiä lähialueen ihmisiä. Lapsuudessa saadut kokemukset voivat kantaa läpi koko elämän. Tärkeintä työssämme on Jumalan rakkauden välittäminen – että lapsi ymmärtää olevansa Jumalan luoma ja rakastama sellaisenaan.”

NEKALA VETÄÄ NUORIA

Seurakunta tahtoo olla kanssakulkijana ihmisille elämän mittaisella matkalla. Monessa perheessä lapset siirtyvät luontevasti perhekerhosta päiväkerhoon, päiväkerhosta koululaisten iltapäiväkerhoon ja partioon, sieltä edelleen nuorteniltoihin, rippikouluun ja ehkäpä isoskoulutukseen.

Nekalan seurakuntatalosta on versonut vilkkaan nuorisotoiminnan kiintopiste.

”Illoissa on kivaa yhdessäoloa, pientä syömistä, pelailua, esimerkiksi pingistä, biljardia tai vaikka lautapelejä. Illan lopussa pidetään hartaus”, vinkkaa veisulainen Mari.

Varsinkin perjantai-iltaisina kävijöiden yhteistyönä valmisteltava ja toteutettava iltamessu on kerännyt uskollisia, jotka ovat huomattavasti nuorempia kuin sunnuntaiaamun messussa kävijät.

Ikävuosien lukumäärästä riippumatta jokainen messun juhla kotikirkossa on aina yhteyden ja kamamisen iloa.

TULKAA SUUNNITTELEMAAN TOIMINTAA

Tampereen seurakuntien yhdistyminen on saanut monet huolestumaan, kuinka oman, rakkaan kotiseurakunnan käy.

Hannu Ruuskanen on Viinikan lähikirkkopastori. Kuva Jussi Kosonen

Marista on mukava käydä Nekalan seurakuntatalon nuorisilloissa. Kuva Päivi Ranta

Lähikirkkopastorit ovatkin ryhtyneet kutsumaan seurakuntalaisia kirkonkokouksiin suunnittelemaan yhteistä elämää tutussa kirkossa ja naapurustossa.

Tästä hyvänä esimerkkinä ovat kesän pihakirkot, jotka keräävät viinikkalaisia yhteiseen hetkeen suvipäivinä iloitsemaan ystävydestä ja Jumalan kauniista luomistyöstä.

Viinikassa lähikirkkopastorina palvelee Hannu Ruuskanen, josta on jo ehtinyt tulla monelle tuttu. ”Lähellä viinikkalaisia olemme vastakin”, hän lupaa.

Jussi Mäkinen jatkaa edelleen kirkkoherranamme. ”Unelmamme kirkko on elämää sykkivä perheiden talo, joka on avoinna tulla ja mennä”, Mäkinen tiivistää.

KIRKKO AUKI KESÄLLÄ

Tuttu kirkko ja tutut ihmiset jatkavat siis mukana Viinikan arjessa ja juhlassa edelleen.

Jumalan valtakunnan todeksi eläminen on matka, joka alkaa jo kasteesta ja jossa ihminen saa kasvaa yhteydessä Jumalaan ja Hänen seurakuntaansa.

Viinikan kirkko haluaa palvella tällä matkalla turvallisena ja läheisenä levähdyspaikkana ja kutsuu kaikenikäisiä viinikkalaisia mukaan rakentamaan yhteistä näkyä lähikirkostamme. Sillä mikäpä muu kuin matkakumppanuus sopisi Tie-kirkkona taas tänäkin kesänä toimivalle Viinikan temppeleille.

Matti Etelänsaari

Lupaamme
ARMONAIKAA

joka sunnuntai
klo 10!

Viinikan lähikirkko

TIEKIRKKO

Levähdyspaikka
matkan
varrella

avoinna arkisin
8.6. - 14.8.
klo 11 - 18

Pihakirkot

20.6. Nekalan puutarhayhdistys
24.6. Kaonpäänkatu 9
22.7. Nekalankatu 12
5.8. Kuokkamaantie 43
23.8. Nekalan puutarhayhdistys
klo 18 (23.8. klo 14)

ETSIKKO.FI

Juttuja,
saarnoja,
blogeja,
tarinoita
seurakunnastamme!

Katossa reikä, eikä!

Jos risa katto masentaa, pojat uuden asentaa!
Tarkistuta nyt katon kunto ettei katteen alla muhi ikäviä yllätyksiä.

- Uusi katto 2 päivässä!
- Tuomme tullessamme, viemme mennessämme – siistit pihat.
- Kauttamme myös rahoitus.

SOITA 03 3398 6722

Paikalliset pojat!

HÄMEEN LAATUREMONTTI Jasperintie 273 · Pirkkala
www.laaturemontti.fi

The blade hair Parturi-kampaamo Muotialassa
www.thebladehair.com

ENSIMMÄINEN KÄYNTI -15% (30.6. asti)

✓ leikkaukset	✓ permanentit
✓ väritykset	✓ kampaukset
✓ ammoniakittomilla värillä	✓ parranaidot
✓ pidennykset	

Tällä kupongilla osta 2 Redken-tuotetta saat edullisemman -50%

Muotialantie 72 A 3
33800 Tampere
0400 265 268
info@thebladehair.com

REDKEN

Mori
Hanna
Minna

WANHA TAPPI

RAVINTOLA WANHAN TAPIN KEITTIÖ ON NYT AVOINNA PERJANTAISIN JA LAUANTAISIN PUOLEEN YÖHÖN ASTI!

KESÄN KOITTAESSA ASIAKKAAMME VOIVAT NAUTTIA ELÄMÄSTÄ JA KYLMISTÄ JUOMISTA VIIHTYISÄLLÄ KESÄTERASSILLAMME.

TERVETULOA TAPPIIN!

Jokipohjantie 18, Nekala | Puh. 050 354 3613 | www.wanhatappi.fi
Ma-To: 10.30-24.00 (Keittiö klo 22.00 asti) Pe: 10.30-02.00 (Keittiö klo 24.00 asti)
La: 12.00-02.00 (Keittiö klo 24.00 asti) Su: 12.00-24.00 (Keittiö klo 22.00 asti)

Vuokraa pienvarasto uudesta verkkokaupasta!

tai soita 0400 906 900

Nekala Armonkallio Laukontori
Pienvarastot ovat 1-20m² kokoisia säilytystiloja, jotka soveltuvat esim.kodin irtaimiston, harrastusvälineiden, auton renkaiden ym. säilyttämiseen. Minimivuokra-aika on 1kk.

CITYVARASTO.fi

SUOMALAISTA PALVELUAA

SUN

Lounasravintola Namaste

Viinikankatu 47 (entinen Nekku)

Aasian makuja suomalaiseen makuun.
Runsas Buffetlounas arkisin klo 10.30 -15 8,90 €, take away 8,50 €.

Kysy myös edullisia yksityistilaisuuksia!
Lämpimästi tervetuloa!

Husqvarna®

AUTOMOWER ROBOTTI- RUOHONLEIKKURIT
Hiljainen, erinomainen leikkuutulos, ei pakokaasu- päästöjä. Soveltuu myös jyrkille rinteille. 500-6000m² pinta-aloille.

ALKAEN 1.250€

Puutarha- ja pienkoneet Tampereella myy ja huoltaa pirkanmaan pienkone center oy

Kuoppamäentie 10 33800 TAMPERE Myynti (03) 447 4660 Huolto (03) 447 4661
www.pienkone.fi myynti@pienkone.fi Avoinna 9-17, La 9-13